

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1251/1999 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 17ης Μαΐου 1999

για τη θέσπιση καθεστώτος στήριξης των παραγωγών ορισμένων αροτραίων καλλιιεργειών

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 36 και 37,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών⁽⁴⁾,

τη γνώμη του Ελεγκτικού Συνεδρίου⁽⁵⁾,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι η κοινή γεωργική πολιτική αποσκοπεί στην επίτευξη των στόχων που αναφέρονται στο άρθρο 33 της συνθήκης, λαμβάνοντας υπόψη την κατάσταση στην αγορά·
- (2) ότι, για τη διασφάλιση της καλύτερης εξισορρόπησης της αγοράς, θεσπίστηκε νέο καθεστώς στήριξης με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1765/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, για τη θέσπιση καθεστώτος στήριξης των παραγωγών ορισμένων αροτραίων καλλιιεργειών⁽⁶⁾·
- (3) ότι, μετά τη μεταρρύθμιση της κοινής γεωργικής πολιτικής του 1992, έχει επέλθει σημαντική βελτίωση στην ισορροπία των αγορών·

(4) ότι η προσωρινή παύση καλλιιεργειας που θεσπίστηκε το 1992, υπό το καθεστώς στήριξης των παραγωγών ορισμένων αροτραίων καλλιιεργειών, πέραν της μείωσης των τιμών παρέμβασης συνέβαλε στο να τηρηθεί η παραγωγή υπό έλεγχο, ενώ η αύξηση της ανταγωνιστικότητας των τιμών επέτρεψε τη διάθεση σημαντικών πρόσθετων ποσοτήτων σιτηρών στην εγχώρια αγορά, κυρίως για ζωοτροφές·

(5) ότι πρέπει να συνεχισθεί η στήριξη βάσει του καθεστώτος που θεσπίστηκε το 1992, λαμβάνοντας εντούτοις υπόψη τις εξελίξεις στην αγορά και την κτηθείσα εμπειρία από την εφαρμογή του ισχύοντος καθεστώτος·

(6) ότι τα κράτη μέλη μπορούν, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, να καταστήσουν το χόρτο ενσίρωσης επιλέξιμο για ενισχύσεις δυνάμει του παρόντος καθεστώτος·

(7) ότι η μεταρρύθμιση του καθεστώτος πρέπει να λάβει υπόψη τις διεθνείς υποχρεώσεις της Κοινότητας·

(8) ότι ο καλύτερος τρόπος για την επίτευξη της ισορροπίας της αγοράς είναι να προσεγγίσουν οι κοινοτικές τιμές σιτηρών τις τιμές της παγκόσμιας αγοράς και να προβλεφθεί η χορήγηση ενισχύσεων βάσει της έκτασης, ανεξαρτήτως καλλιιεργειας·

(9) ότι οι ενισχύσεις βάσει της έκτασης πρέπει να αναθεωρούνται εάν οι συνθήκες της αγοράς διαφέρουν από τις επί του παρόντος προβλεπόμενες·

(10) ότι η επιλέξιμη έκταση θα πρέπει να περιορισθεί στις εκτάσεις που προορίζονται για αροτραίες καλλιιεργειες ή στις εκτάσεις για τις οποίες χορηγήθηκαν κρατικές ενισχύσεις για προσωρινή παύση καλλιιεργειας στο παρελθόν·

(11) ότι όταν το άθροισμα των εκτάσεων, για το οποίο υποβάλλονται αιτήσεις ενισχύσεων δυνάμει του καθεστώτος, υπερβαίνει τη βασική έκταση, πρέπει να προβλέπεται μείωση της ανά εκμετάλλευση επι-

⁽¹⁾ ΕΕ C 170 της 4.6.1998, σ. 4.

⁽²⁾ Γνώμη που διατυπώθηκε στις 6 Μαΐου 1999 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽³⁾ ΕΕ C 284 της 14.9.1998, σ. 55.

⁽⁴⁾ ΕΕ C 93 της 6.4.1999, σ. 1.

⁽⁵⁾ ΕΕ C 401 της 22.12.1998, σ. 3.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 181 της 1.7.1992, σ. 12· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1624/98 (ΕΕ L 210 της 28.7.1998, σ. 3).

- λέξιμης έκτασης για να εξασφαλίζεται η ισορροπία της αγοράς·
- (12) ότι τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν μία ή περισσότερες εθνικές βασικές εκτάσεις· ότι θεωρείται ορθό τα κράτη μέλη που επιλέγουν τη δυνατότητα αυτή να μπορούν να υποδιαιρούν κάθε εθνική βασική έκταση σε βασικές υποεκτάσεις· ότι, σε περίπτωση που γίνεται υπέρβαση της εθνικής βασικής έκτασης, θα πρέπει να επιτρέπεται στο ενδιαφερομένο κράτος μέλος να συγκεντρώνει την εφαρμογή των μέτρων συνολικά ή εν μέρει στις εκτάσεις στις οποίες διαπιστώνεται αυτή η υπέρβαση·
- (13) ότι οι ενισχύσεις βάσει της έκτασης πρέπει να αντικατοπτρίζουν τα ειδικά διαρθρωτικά χαρακτηριστικά που επηρεάζουν τις αποδόσεις· ότι η κατάρτιση σχεδίου διαίρεσης σε περιφέρειες, βασιζόμενο σε αντικειμενικά κριτήρια, πρέπει να αποτελέσει μέλημα των κρατών μελών· ότι τα σχέδια αυτά πρέπει να αντιστοιχούν στις μέσες αποδόσεις στην κάθε περιφέρεια για μια δεδομένη περίοδο, λαμβανομένων υπόψη ενδεχομένων διαρθρωτικών διαφορών μεταξύ των περιφερειών παραγωγής· ότι πρέπει να προβλεφθεί ειδική διαδικασία εξέτασης των σχεδίων αυτών σε κοινοτικό επίπεδο·
- (14) ότι πρέπει να επιτρέπεται η διαφοροποίηση μεταξύ αρδευόμενων και μη αρδευόμενων εκτάσεων, υπό την προϋπόθεση ότι θεσπίζεται χωριστή βασική έκταση για αρδευόμενες καλλιέργειες και δεν αυξάνεται η συνολική βασική έκταση·
- (15) ότι ο αραβόσιτος έχει διαφορετική απόδοση που τον διακρίνει από άλλα σιτηρά και, συνεπώς, ενδέχεται να δικαιολογεί χωριστή αντιμετώπιση·
- (16) ότι, για τον υπολογισμό της ενίσχυσης βάσει της έκτασης, πρέπει να πολλαπλασιάζεται ένα βασικό ποσό ανά τόνο επί τη μέση απόδοση σε σιτηρά η οποία προσδιορίζεται για την συγκεκριμένη περιφέρεια· ότι όταν καθορίζονται διαφορετικές αποδόσεις για τον αραβόσιτο και τα άλλα σιτηρά, θα πρέπει επίσης να καθορίζονται και χωριστές βασικές εκτάσεις για τον αραβόσιτο·
- (17) ότι πρέπει να καθοριστεί ενιαίο βασικό ποσό για τις αροτραίες καλλιέργειες· ότι πρέπει να αυξηθούν τα βασικά ποσά ανά τόνο, ώστε να ληφθεί υπόψη η σταδιακή μείωση των τιμών παρέμβασης για τα σιτηρά· ότι πρέπει να θεσπισθεί ειδική ενίσχυση για τις πρωτεϊνούχες καλλιέργειες για να διατηρήσουν την ανταγωνιστικότητά τους έναντι των σιτηρών·
- (18) ότι, στην περίπτωση μιας τελικής μείωσης των τιμών παρέμβασης, το βασικό ποσό αυξάνεται με εφαρμογή του ίδιου αντισταθμιστικού ποσοστού με εκείνο που χρησιμοποιείται για τις περιόδους εμπορίας 2000/2001 και 2001/2002·
- (19) ότι πρέπει να θεσπισθεί ειδικό καθεστώς για τον σκληρό σίτο για να εξασφαλισθεί επαρκές επίπεδο παραγωγής για την τροφοδοσία των βιομηχανιών, διατηρώντας ταυτόχρονα υπό έλεγχο τις δημοσιονομικές δαπάνες· ότι ο στόχος αυτός πρέπει να επιτευχθεί εισάγοντας συμπληρωματική ενίσχυση, η οποία σε κάθε εμπλεκόμενο κράτος μέλος περιορίζεται σε μια μέγιστη έκταση για τον σκληρό σίτο· ότι η οποιαδήποτε υπέρβαση των εκτάσεων αυτών πρέπει να οδηγεί σε προσαρμογή επί των αιτήσεων που έχουν υποβληθεί·
- (20) ότι, επιπλέον, σε μερικά κράτη μέλη, η παραγωγή σκληρού σίτου έχει καθιερωθεί και σε περιφέρειες εκτός των παραδοσιακών περιοχών· ότι είναι επιθυμητό να διασφαλισθεί ένα ορισμένο επίπεδο παραγωγής, στις περιφέρειες αυτές μέσω της χορήγησης ειδικής ενίσχυσης·
- (21) ότι, για να τύχουν ενισχύσεων βάσει της έκτασης, οι παραγωγοί πρέπει να προβούν σε προσωρινή παύση της καλλιέργειας ενός προκαθορισμένου ποσοστού των αρόσιμων γαιών τους· ότι οι εκτάσεις στις οποίες εφαρμόζεται η προσωρινή παύση καλλιέργειας δύνανται επίσης να χρησιμοποιηθούν για την παραγωγή άλλων προϊόντων πλην προϊόντων διατροφής, υπό τον όρο να δύνανται να εφαρμοσθούν αποτελεσματικά συστήματα ελέγχου·
- (22) ότι, σύμφωνα με την κατάσταση που επικρατεί στην αγορά, η υποχρέωση για προσωρινή παύση καλλιέργειας θα πρέπει να μειωθεί στο 10 % της έκτασης για την περίοδο 2000-2006· ότι το ποσοστό αυτό πρέπει να επανεξετάζεται ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι εξελίξεις της παραγωγής και της αγοράς·
- (23) ότι η υποχρέωση για την προσωρινή παύση της καλλιέργειας γαιών θα πρέπει να τυγχάνει εύλογης αντιστάθμισης· ότι η αντιστάθμιση θα πρέπει να είναι ισοδύναμη προς την ενίσχυση βάσει της έκτασης για τα σιτηρά·
- (24) ότι δεν πρέπει να επιβάλλεται υποχρέωση παύσης της καλλιέργειας γαιών σε μικροπαραγωγούς των οποίων οι αιτήσεις για ενίσχυση βάσει της έκτασης δεν υπερβαίνουν ένα ορισμένο επίπεδο· ότι πρέπει να καθορισθεί το επίπεδο αυτό·
- (25) ότι για την εθελοντική προσωρινή παύση καλλιέργειας θα πρέπει να χορηγούνται στους παραγωγούς ενισχύσεις υποχρεωτικής παύσης καλλιέργειας για εκτάσεις που αποσύρονται επιπροσθέτως· ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να ορίσουν ανώτατο όριο έκτασης·
- (26) ότι οι ενισχύσεις βάσει της έκτασης πρέπει να καταβάλλονται μία φορά το χρόνο για μία συγκεκριμένη έκταση· ότι δεν είναι επιλέξιμες για την ενίσχυση εκτάσεις οι οποίες, αμέσως πριν τεθεί σε ισχύ το καθεστώς που θεσπίζεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1765/92, δεν εκκαθαρούντο· ότι,

για να ληφθούν υπόψη ορισμένες ειδικές καταστάσεις, υπό τις οποίες η παρούσα διάταξη είναι υπέρ το δέον περιοριστική, είναι απαραίτητο να επιτραπούν ορισμένες παρεκκλίσεις, υπό τη διαχείριση των κρατών μελών·

- (27) ότι είναι απαραίτητο να καθορισθούν ορισμένες προϋποθέσεις σχετικά με την υποβολή αιτήσεων για ενίσχυση βάσει της έκτασης και να διευκρινιστεί η ημερομηνία καταβολής των εν λόγω πληρωμών στους παραγωγούς·
- (28) ότι οι ημερομηνίες καταβολής των ενισχύσεων πρέπει να καθορίζονται ώστε να εξασφαλίζεται η ομαλή κατανομή των πωλήσεων των προϊόντων αροτραίων καλλιεργειών κατά τη διάρκεια της περιόδου εμπορίας·
- (29) ότι οι ημερομηνίες σποράς πρέπει να προσαρμόζονται στις φυσικές συνθήκες που επικρατούν στις διάφορες περιοχές παραγωγής·
- (30) ότι είναι απαραίτητο να προβλεφθούν μεταβατικές διατάξεις για την κατάργηση των ειδικών ενισχύσεων για ελαιοσπόρους από την περίοδο εμπορίας 2002/2003 και εξής· ότι ορισμένες από τις υφιστάμενες διατάξεις στον τομέα αυτόν πρέπει να διατηρηθούν, λαμβανομένων υπόψη των διεθνών υποχρεώσεων της Κοινότητας·
- (31) ότι οι δαπάνες στις οποίες προβαίνουν τα κράτη μέλη λόγω των υποχρεώσεων που απορρέουν από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, πρέπει να χρηματοδοτηθούν από την Κοινότητα σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής⁽¹⁾
- (32) ότι είναι απαραίτητο να προβλεφθούν μέτρα μεταβατικού χαρακτήρα και να παρασχεθεί δυνατότητα στην Επιτροπή να εγκρίνει, εφόσον παραστεί ανάγκη, συμπληρωματικά μεταβατικά μέτρα·
- (33) ότι οι προσαρμογές του καθεστώτος στήριξης των παραγωγών ορισμένων αροτραίων καλλιεργειών πρέπει να αρχίσουν να εφαρμόζονται από την περίοδο εμπορίας 2000/2001 και μετά·
- (34) ότι, ενόψει των επερχομένων προσαρμογών στο ισχύον καθεστώς στήριξης και των προηγούμενων τροποποιήσεών του, πρέπει, για λόγους σαφήνειας, να αντικατασταθεί ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1765/92 από νέο κανονισμό,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Ο παρών κανονισμός θεσπίζει καθεστώς ενισχύσεων βάσει της έκτασης για τους παραγωγούς αροτραίων καλλιεργειών.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού:

- η περίοδος εμπορίας καλύπτει την περίοδο από 1ης Ιουλίου έως 30 Ιουνίου,
- ως «αροτραίες καλλιεργείες» νοούνται οι καλλιεργείες που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι.

3. Σε περίπτωση που ο αραβόσιτος δεν είναι παραδοσιακή καλλιεργεία, τα κράτη μέλη δύνανται να καταστήσουν το χορτο ενσίρωσης επιλέξιμο για τις ενισχύσεις βάσει της έκτασης αροτραίας καλλιεργείας υπό τις αυτές συνθήκες που ισχύουν και για τις αροτραίες καλλιεργείες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

Άρθρο 2

1. Οι κοινοτικοί παραγωγοί αροτραίων καλλιεργειών δύνανται να ζητήσουν τη χορήγηση ενίσχυσης βάσει της έκτασης, υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό.

2. Η ενίσχυση βάσει της έκτασης καθορίζεται ανά εκτάριο και διαμορφώνεται ανάλογα με την περιφέρεια. Η ενίσχυση βάσει της έκτασης χορηγείται για εκτάσεις αροτραίων καλλιεργειών ή για εκτάσεις υπό το καθεστώς προσωρινής παύσης καλλιεργείας σύμφωνα με το άρθρο 6, οι οποίες δεν υπερβαίνουν την περιφερειακή βασική έκταση. Τούτο υπολογίζεται ως ο μέσος όρος εκταρίων μιας περιφέρειας που, κατά το 1989, 1990 και 1991, χρησιμοποιήθηκαν για αροτραίες καλλιεργείες και, ενδεχομένως, που είχαν τεθεί σε αγροανάπαυση σύμφωνα με ένα καθεστώς κρατικών ενισχύσεων. Ως περιφέρεια υπό την έννοια αυτή νοείται ένα κράτος μέλος ή μια περιφέρεια ενός κράτους μέλους, κατ' επιλογή του συγκεκριμένου κράτους μέλους.

3. Οι παραγωγοί που υποβάλλουν αίτηση για τη χορήγηση ενίσχυσης βάσει της έκτασης, υποχρεούνται να προβούν σε προσωρινή παύση της καλλιεργείας τμήματος των γαιών της εκμετάλλευσής τους έναντι αντιστάθμισης.

4. Όταν το άθροισμα των εκτάσεων για το οποίο υποβάλλονται αιτήσεις ενισχύσεων δυνάμει του καθεστώτος αροτραίων καλλιεργειών, συμπεριλαμβανομένης της προσωρινής παύσης καλλιεργείας γαιών που προβλέπεται σε αυτό το καθεστώς, υπερβαίνει τη βασική έκταση, η ανά εκμετάλλευση επιλέξιμη έκταση μειώνεται αναλογικά για όλες τις ενισχύσεις που χορηγούνται δυνάμει του παρόντος κεφαλαίου στην εν λόγω περιφέρεια κατά τη διάρκεια της συγκεκριμένης περιόδου εμπορίας.

Όταν για μια έκταση δεν έχει ζητηθεί ενίσχυση δυνάμει του παρόντος κανονισμού αλλά χρησιμοποιείται για να δικαιολογηθεί αίτηση ενίσχυσης δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1254/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος⁽²⁾, η έκταση αυτή λαμβάνεται υπόψη για

(1) Βλέπε σ. 103 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

(2) Βλέπε σ. 21 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

τον υπολογισμό των εκτάσεων για τις οποίες έχει υποβληθεί αίτηση ενίσχυσης.

5. Σε περίπτωση που κράτος μέλος καθιστά τον χόρτο ενσίρωσης επιλέξιμο για ενισχύσεις βάσει της έκτασης αροτραίας καλλιέργειας, καθορίζεται χωριστή βασική έκταση. Εάν η βασική έκταση για αροτραία καλλιέργεια ή χόρτο ενσίρωσης δεν καλυφθεί εντός δεδομένης περιόδου εμπορίας, το υπόλοιπο των εκταρίων διατίθεται για την ίδια περίοδο εμπορίας στην αντίστοιχη βασική έκταση.

6. Σε περίπτωση που ένα κράτος μέλος επιλέγει τον καθορισμό μιας ή περισσότερων εθνικών βασικών εκτάσεων, δύναται να υποδιαιρεί κάθε εθνική βασική έκταση σε υποεκτάσεις σύμφωνα με αντικειμενικά κριτήρια που καθορίζει.

Χάριν εφαρμογής της παρούσας παραγράφου, οι βασικές εκτάσεις «Decano» και «Regadio» θεωρούνται εθνικές βασικές εκτάσεις.

Σε περίπτωση υπέρβασης εθνικής βασικής έκτασης, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος δύναται, σύμφωνα με αντικειμενικά κριτήρια, να συγκεντρώσει το μέτρο που εφαρμόζεται δυνάμει της παραγράφου 4, είτε συνολικά είτε εν μέρει, στις βασικές υποεκτάσεις στις οποίες διαπιστώθηκε η υπέρβαση.

Τα κράτη μέλη που αποφάσισαν να κάνουν χρήση των δυνατοτήτων που προβλέπονται στην προκείμενη παράγραφο, κοινοποιούν έως τις 15 Σεπτεμβρίου στους παραγωγούς και στην Επιτροπή τις επιλογές τους και τους λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής τους.

Άρθρο 3

1. Για τον καθορισμό των μέσων αποδόσεων που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό της ενίσχυσης βάσει της έκτασης, το κάθε κράτος μέλος καταρτίζει σχέδιο περιφερειοποίησης, προσδιορίζοντας τα σχετικά αντικειμενικά κριτήρια για τον καθορισμό των διακεκριμένων περιφερειών παραγωγής βάσει των οποίων καταλήγει σε διαφορετικές ομοιογενείς περιοχές.

Με βάση τα ανωτέρω, κατά τη σύνταξη των σχεδίων διαίρεσης σε περιφέρειες, τα κράτη μέλη θα λάβουν δεόντως υπόψη τις ειδικές καταστάσεις. Δύνανται ιδίως να προσαρμόσουν τις μέσες αποδόσεις προς τις οποιεσδήποτε διαρθρωτικές διαφορές μεταξύ των περιφερειών παραγωγής.

2. Τα κράτη μέλη δύναται επίσης να εφαρμόζουν στα σχέδια περιφερειοποίησης τους διαφορετικό ποσοστό απόδοσης για τον αραβόσιτο απ' ό,τι για τα λοιπά σιτηρά.

α) Στις περιπτώσεις που η απόδοση του αραβόσιτου υπερβαίνει αυτή των λοιπών δημητριακών, καθορίζε-

ται χωριστά για τον αραβόσιτο μια βασική έκταση, όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2, η οποία καλύπτει μία ή περισσότερες περιφέρειες παραγωγής αραβόσιτου κατ' επιλογή του κράτους μέλους.

Τα κράτη μέλη δύναται επίσης να ορίζουν, στις εν λόγω περιφέρειες, χωριστές βασικές εκτάσεις για τις αροτραίες καλλιέργειες πλην των καλλιεργειών αραβόσιτου. Στην περίπτωση αυτή, εάν η βασική έκταση καλλιέργειας αραβόσιτου δεν καλυφθεί κατά τη διάρκεια μιας περιόδου εμπορίας, το υπόλοιπο των εκταρίων διατίθεται για την ίδια αυτή περίοδο εμπορίας στις αντίστοιχες βασικές εκτάσεις αροτραίων καλλιεργειών, πλην καλλιεργειών αραβόσιτου.

β) Σε περίπτωση κατά την οποία η απόδοση αραβόσιτου είναι ίση ή μικρότερη από την απόδοση των λοιπών σιτηρών, μπορεί ωσαύτως να οριστεί χωριστά βασική έκταση για τον αραβόσιτο, σύμφωνα με το στοιχείο α). Στην περίπτωση αυτή και εφόσον το κράτος μέλος επιλέξει να καθορίσει βασική έκταση για «άλλες αροτραίες καλλιέργειες πλην αραβόσιτου»:

— εάν η βασική έκταση καλλιέργειας «αραβόσιτου» δεν καλυφθεί κατά τη διάρκεια μιας περιόδου εμπορίας, το υπόλοιπο των εκταρίων διατίθεται για την ίδια αυτή περίοδο εμπορίας στη σχετική βασική έκταση καλλιέργειας άλλων σιτηρών,

— εάν η βασική έκταση που καλλιεργείται με «άλλες αροτραίες καλλιέργειες πλην αραβόσιτου» δεν καλυφθεί κατά τη διάρκεια μιας περιόδου εμπορίας, το υπόλοιπο των εκταρίων διατίθεται για την ίδια αυτή περίοδο εμπορίας στην σχετική βασική έκταση καλλιέργειας «αραβόσιτου».

Σε περίπτωση υπέρβασης των εν λόγω βασικών εκτάσεων, εφαρμόζεται το άρθρο 2 παράγραφος 4.

3. Τα κράτη μέλη, κατά τη σύνταξη των σχεδίων περιφερειοποίησης, δύναται να καθορίσουν διαφορετικές αποδόσεις για αρδευόμενες και μη αρδευόμενες εκτάσεις. Στην περίπτωση αυτή, τα κράτη μέλη θεσπίζουν χωριστή βασική έκταση για τις εκτάσεις των αρδευόμενων καλλιεργειών.

Η αρδευόμενη βασική έκταση πρέπει να ισούται προς τη μέση αρδευόμενη έκταση από το 1989 έως το 1991 η οποία εκκαλιεργείτο για τη συγκομιδή αροτραίων καλλιεργειών, συμπεριλαμβανομένων των αυξήσεων που επήλθαν δυνάμει του άρθρου 3 παράγραφος 1 τέταρτο εδάφιο τελευταία πρόταση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1765/92. Ωστόσο, η βασική αρδευόμενη έκταση για την Πορτογαλία αυξάνεται μέχρι τα 60 000 εκτάρια, για εκείνες τις εκτάσεις για τις οποίες τεκμηριώνεται ότι οι αρδευτικές επενδύσεις άρχισαν μετά την 1η Αυγούστου 1992. Η αύξηση αυτή μπορεί να προστεθεί, εν μέρει ή πλήρως, στην αρδευόμενη βασική έκταση αραβόσιτου, που προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 2.

Η θέσπιση αρδευόμενης βασικής έκτασης δεν πρέπει να οδηγήσει σε αύξηση της συνολικής βασικής έκτασης του

εν λόγω κράτους μέλους. Σε περίπτωση υπέρβασης της βασικής αρδευόμενης έκτασης, εφαρμόζεται το άρθρο 2 παράγραφος 4.

Εάν η βασική αρδευόμενη έκταση δεν επιτευχθεί εντός μιας δεδομένης περιόδου εμπορίας, τα υπόλοιπα εκτάρια κατανέμονται, για την ίδια περίοδο εμπορίας, στην αντίστοιχη μη αρδευόμενη βασική έκταση.

4. Το σχέδιο διαίρεσης σε περιφέρειες εξασφαλίζει σε κάθε περίπτωση την τήρηση της μέσης απόδοσης του εν λόγω κράτους μέλους που έχει καθοριστεί για την οικεία περίοδο, σύμφωνα με τα κριτήρια της παραγράφου 5.

5. Για κάθε περιφέρεια παραγωγής, το κράτος μέλος παρέχει λεπτομερή στοιχεία των εκτάσεων και των αποδόσεων των αροτραίων καλλιεργειών που παρήχθησαν στην εν λόγω περιφέρεια κατά τη διάρκεια της πενταετούς περιόδου από 1986/87 έως 1990/91. Οι μέσες αποδόσεις των σιτηρών πρέπει να υπολογίζονται χωριστά για κάθε περιφέρεια εξαιρώντας, για την περίοδο αυτή, το έτος με την ανώτατη και το έτος με την κατώτατη απόδοση.

Ωστόσο, αυτή η υποχρέωση εκπληρώνεται στην περίπτωση:

- των σιτηρών της Πορτογαλίας, με την παροχή στοιχείων που προέρχονται από την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3653/90 του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 1990, περί των μεταβατικών διατάξεων για την κοινή οργάνωση της αγοράς σιτηρών και ρυζιού στην Πορτογαλία⁽¹⁾,
- των πέντε νέων γερμανικών Länder, με τον μέσο όρο απόδοσης που εφαρμόζεται στα άλλα γερμανικά Länder,
- της Ιταλίας και Ισπανίας, με καθορισμό της απόδοσης αναφοράς σε 3,9 τόνους ανά εκτάριο και 2,9 τόνους ανά εκτάριο, αντιστοίχως.

Εάν ένα κράτος μέλος αποφασίσει να αντιμετωπίσει:

- τον αραβόσιτο χωριστά από τα λοιπά σιτηρά, η μέση απόδοση των σιτηρών, η οποία δεν πρέπει να τροποποιηθεί, κατανέμεται μεταξύ του αραβόσιτου και των λοιπών σιτηρών,
- χωριστά τις αρδευόμενες από της μη αρδευόμενες εκτάσεις, η αντίστοιχη μέση απόδοση, η οποία δεν πρέπει να μεταβληθεί, κατανέμεται ανάμεσα στα δύο είδη εκτάσεων.

(1) ΕΕ L 362 της 27.12.1990, σ. 28· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1664/95 της Επιτροπής (ΕΕ L 158 της 8.7.1995, σ. 13).

6. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή τα σχέδια περιφερειοποίησης, μέχρι την 1η Αυγούστου 1999, μαζί με όλα τα απαραίτητα δικαιολογητικά. Για την εκπλήρωση της εν λόγω υποχρέωσης τα κράτη μέλη δύνανται να αναφέρονται στα σχέδια περιφερειοποίησης που υποβλήθηκαν στην Επιτροπή σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1765/92.

Η Επιτροπή εξετάζει τα σχέδια περιφερειοποίησης που υποβλήθηκαν από τα κράτη μέλη και βεβαιούται ότι κάθε σχέδιο βασίζεται σε αντικειμενικά κριτήρια και συμφωνεί με τα διαθέσιμα ιστορικά στοιχεία. Η Επιτροπή δύναται να απορρίψει τα σχέδια που δεν συμβιβάζονται με τα προαναφερθέντα κριτήρια, και ειδικότερα με τη μέση απόδοση στο συγκεκριμένο κράτος μέλος. Στην περίπτωση αυτή, τα σχέδια αναπροσαρμόζονται από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, μετά από διαβούλευση με την Επιτροπή.

Το σχέδιο περιφερειοποίησης δύναται να αναθεωρηθεί από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος μετά από αίτηση της Επιτροπής ή με την πρωτοβουλία του συγκεκριμένου κράτους μέλους, σύμφωνα με την ίδια διαδικασία που περιγράφεται στο παρόν άρθρο.

7. Στην περίπτωση που ένα κράτος μέλος, κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1, προβεί σε καθορισμό των περιφερειών παραγωγής η οριοθέτηση των οποίων δεν αντιστοιχεί σε εκείνη των περιφερειακών βασικών εκτάσεων, διαβιβάζει στην Επιτροπή κατάλογο με όλες τις αιτήσεις ενίσχυσης, καθώς και τις αντίστοιχες αποδόσεις. Εάν από τα στοιχεία αυτά, όσον αφορά ένα κράτος μέλος, διαπιστωθεί υπέρβαση της μέσης απόδοσης που προκύπτει από το σχέδιο περιφερειοποίησης που εφαρμόστηκε για το 1993, ή, στην περίπτωση της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας, της μέσης απόδοσης που προκύπτει από το σχέδιο διαίρεσης σε περιφέρειες που εφαρμόστηκε για το 1995 ή, στην περίπτωση της Ιταλίας και της Ισπανίας, της απόδοσης που καθορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 5, όλες οι καταβλητέες πληρωμές στο εν λόγω κράτος μέλος για την επόμενη περίοδο μειώνονται κατ' αναλογία προς τη διαπιστωθείσα υπέρβαση. Ωστόσο, η εν λόγω διάταξη δεν εφαρμόζεται όταν η ποσότητα για την οποία υποβλήθηκαν αιτήσεις, εκφραζόμενη σε τόνους σιτηρών, δεν υπερβαίνει την ποσότητα που προκύπτει από το γινόμενο του συνόλου των βασικών εκτάσεων του κράτους μέλους επί την προαναφερόμενη μέση απόδοση.

Τα κράτη μέλη δύνανται να ελέγξουν αν έχει σημειωθεί υπέρβαση της μέσης απόδοσης στο επίπεδο εκάστης βασικής έκτασης. Σε μια τέτοια περίπτωση, οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου πρέπει να εφαρμοστούν στις πληρωμές που καταβάλλονται για κάθε σχετική βασική έκταση.

Άρθρο 4

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 10, η ενίσχυση βάσει της έκτασης υπολογίζεται πολλαπλασιάζοντας το βασικό ποσό ανά τόνο επί τη μέση απόδοση των σιτηρών που καθορίζεται στο σχέδιο περιφερειοποίησης για τη συγκεκριμένη περιοχή.

2. Ο υπολογισμός που αναφέρεται στην παράγραφο 1 γίνεται με χρησιμοποίηση της μέσης απόδοσης σιτηρών. Ωστόσο, σε περίπτωση που ο αραβόσιτος αντιμετωπίζεται χωριστά, οι αποδόσεις «αραβόσιτου» χρησιμοποιούνται για τον αραβόσιτο και τα «σιτηρά πλην αραβόσιτου» χρησιμοποιούνται για τα σιτηρά, τους ελαιούχους σπόρους και τον λιναρόσπορο.

3. Το βασικό ποσό καθορίζεται ως εξής:

για τις πρωτεϊνούχες καλλιέργειες:

— 72,50 ευρώ ανά τόνο από την περίοδο εμπορίας 2000/2001·

για τα σιτηρά, τον χόρτο ενσίρωσης και την υποχρεωτική παύση καλλιέργειας:

— 58,67 ευρώ ανά τόνο για την περίοδο εμπορίας 2000/2001,

— 63,00 ευρώ ανά τόνο από την περίοδο εμπορίας 2001/2002·

για τον λιναρόσπορο:

— 88,26 ευρώ ανά τόνο για την περίοδο εμπορίας 2000/2001,

— 75,63 ευρώ ανά τόνο για την περίοδο εμπορίας 2001/2002,

— 63,00 ευρώ ανά τόνο από την περίοδο εμπορίας 2002/2003·

για τους ελαιούχους σπόρους:

— 63,00 ευρώ ανά τόνο από την περίοδο εμπορίας 2002/2003.

Το ποσό των 63 ευρώ ανά τόνο δύναται να αυξηθεί από την περίοδο εμπορίας 2002/2003, αναλόγως της τελικής μείωσης της τιμής παρέμβασης για τα σιτηρά που προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92.

Το ποσοστό αύξησης των ενισχύσεων βάσει έκτασης θα αντιστοιχεί στην αναλογία μείωσης της τιμής παρέμβασης που εφαρμόζεται κατά τη διάρκεια των περιόδων εμπορίας 2000/2001 και 2001/2002.

4. Στη Φινλανδία και στη Σουηδία, βορείως του 62ου παραλλήλου, και σε μερικές παρακείμενες περιοχές με ανάλογο κλίμα που καθιστά τη γεωργία ιδιαίτερα δύσκολη, για τα σιτηρά και τους ελαιούχους σπόρους εφαρμόζεται συμπληρωματικό ποσό ενισχύσεων βάσει έκτασης ύψους 19 ευρώ ανά τόνο, πολλαπλασιαζόμενο επί την απόδοση που χρησιμοποιείται για τις πληρωμές ανά έκταση.

Άρθρο 5

Καταβάλλεται συμπληρωματική ενίσχυση βάσει της έκτασης, ύψους 344,5 ευρώ ανά εκτάριο, για την έκταση που καλλιεργείται με σκληρό σίτο στις παραδοσιακές

ζώνες παραγωγής που αναφέρονται στον κατάλογο του παραρτήματος II, εντός του ορίου που καθορίζεται στο παράρτημα III.

Στην περίπτωση κατά την οποία το άθροισμα των εκτάσεων για τις οποίες ζητείται συμπληρωματική ενίσχυση είναι, κατά τη διάρκεια μιας περιόδου, μεγαλύτερο από το προαναφερόμενο όριο, η ανά παραγωγό έκταση, για την οποία μπορεί να καταβληθεί η συμπληρωματική ενίσχυση, μειώνεται κατ' αναλογία.

Ωστόσο, τηρουμένων των ορίων που καθορίζονται ανά κράτος μέλος στο παράρτημα III, τα κράτη μέλη μπορούν να κατανεύμουν τις εκτάσεις που προσδιορίζονται στο εν λόγω παράρτημα μεταξύ των περιφερειών παραγωγής, όπως ορίζονται στο παράρτημα II, ή, κατά περίπτωση, στο επίπεδο της περιφέρειας παραγωγής που προβλέπεται στο άρθρο 3, ανάλογα με την έκταση της καλλιέργειας σκληρού σίτου κατά τη διάρκεια της περιόδου 1993 έως 1997. Στην περίπτωση αυτή, εάν το άθροισμα των εκτάσεων για τις οποίες ζητείται σε μια περιφέρεια παραγωγής συμπληρωματική ενίσχυση βάσει της έκτασης είναι, κατά τη διάρκεια μιας περιόδου, μεγαλύτερο από το αντίστοιχο περιφερειακό όριο, η ανά παραγωγό έκταση της σχετικής περιφέρειας παραγωγής, για την οποία μπορεί να καταβληθεί η συμπληρωματική ενίσχυση βάσει της έκτασης, μειώνεται κατ' αναλογία. Η εν λόγω μείωση πραγματοποιείται μόλις διενεργηθεί στο εσωτερικό ενός κράτους μέλους η αναδιανομή εκτάσεων από περιφέρειες που δεν έφθασαν το περιφερειακό τους όριο προς τις περιφέρειες εκείνες που το υπερέβησαν.

Στις περιοχές με παραδοσιακή παραγωγή σκληρού σίτου, πλην των περιοχών που αναφέρονται στο παράρτημα II, χορηγείται ειδική ενίσχυση ύψους 138,9 ευρώ ανά εκτάριο, εντός του οριακού αριθμού εκταρίων που προσδιορίζεται στο παράρτημα IV.

Άρθρο 6

1. Η υποχρέωση για προσωρινή παύση καλλιέργειας για κάθε παραγωγό που ζητά ενίσχυση βάσει της έκτασης καθορίζεται κατ' αναλογία προς την έκτασή του που χρησιμοποιείται για τις συγκεκριμένες αροτραίες καλλιέργειες, για την οποία έχει υποβληθεί αίτηση και η οποία έχει τεθεί σε προσωρινή παύση καλλιέργειας σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

Το βασικό ποσοστό υποχρεωτικής παύσης καλλιέργειας καθορίζεται σε 10 % από την περίοδο εμπορίας 2000/2001 έως την περίοδο εμπορίας 2006/2007.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα περιβαλλοντικά μέτρα αναλόγως με την ειδική κατάσταση των γαιών στις οποίες εφαρμόζεται η προσωρινή παύση καλλιέργειας.

3. Η έκταση υπό καθεστώς προσωρινής παύσης καλλιέργειας είναι δυνατό να χρησιμοποιηθεί για την παραγωγή υλών που προορίζονται για την παρασκευή, εντός της Κοινότητας, προϊόντων που δεν προορίζονται άμεσα για κατανάλωση από τον άνθρωπο ή τα ζώα, υπό την προϋπόθεση ότι εφαρμόζονται αποτελεσματικά συστήματα ελέγχου.

Επιτρέπεται στα κράτη μέλη να καταβάλλουν εθνική ενίσχυση μέχρι 50 % των δαπανών που σχετίζονται με

την καλλιέργεια πολυετών φυτών για την παραγωγή βιομάζας σε εκτάσεις οι οποίες υπόκεινται στο καθεστώς παύσης καλλιεργειών.

4. Όπου καθορίζονται διαφορετικές αποδόσεις για αρδευόμενες και μη αρδευόμενες εκτάσεις, εφαρμόζεται η ενίσχυση για την υποχρεωτική παύση καλλιεργειών μη αρδευόμενων εκτάσεων. Στην περίπτωση της Πορτογαλίας, για την αντιστάθμιση λαμβάνεται υπόψη η δύναμη του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3653/90 χορηγούμενη ενίσχυση.

5. Οι παραγωγοί δύνανται να εισπράττουν την αντιστάθμιση που προβλέπεται για την εθελοντική προσωρινή παύση καλλιεργειών γαιών που υπερβαίνει την υποχρέωσή τους. Τα κράτη μέλη επιτρέπουν στους γεωργούς να παύουν την καλλιέργεια στο 10% τουλάχιστον της έκτασης που χρησιμοποιείται για αροτραίες καλλιεργειές, για την οποία έχει υποβληθεί αίτηση ενίσχυσης, και η οποία τίθεται σε προσωρινή παύση καλλιεργειών σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν υψηλότερα ποσοστά με τα οποία λαμβάνονται υπόψη ειδικές καταστάσεις και εξασφαλίζεται επαρκής κάλυψη της γεωργικής γης.

6. Η αντιστάθμιση για την προσωρινή παύση καλλιεργειών δύνανται να χορηγείται σε πολυετή βάση για περίοδο που δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη.

7. Παραγωγοί που υποβάλλουν αίτηση ενίσχυσης για έκταση που δεν υπερβαίνει αυτή που απαιτείται για την παραγωγή 92 τόνων σιτηρών, βάσει των αποδόσεων που έχουν καθοριστεί για την περιφέρειά τους, δεν υπόκεινται σε υποχρέωση για προσωρινή παύση καλλιεργειών. Στους παραγωγούς αυτούς εφαρμόζονται οι παράγραφοι 5 και 6.

8. Με την επιφύλαξη του άρθρου 7, οι εκτάσεις:

- που έχουν τεθεί υπό καθεστώς παύσης καλλιεργειών βάσει γεωργοπεριβαλλοντικών μέτρων σύμφωνα με τα άρθρα 22 έως 24 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για την στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) και για την τροποποίηση ορισμένων κανονισμών⁽¹⁾ που δεν χρησιμοποιούνται ούτε ως γεωργικές εκτάσεις ούτε για κάποιο κερδοσκοπικό σκοπό πέραν των επιτρεπομένων για τις άλλες αποσυρόμενες εκτάσεις δύναμει του παρόντος κανονισμού, ή
- που δασώνονται δύναμει μέτρων αναδάσωσης [άρθρο 31 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999],

δύνανται, κατόπιν αιτήσεως που υπεβλήθη μετά τις 28 Ιουνίου 1995, μέχρις ενός ορίου ανά εκμετάλλευση

δυναμένου να οριστεί από το οικείο κράτος μέλος, να καταλογισθούν στις αποσυρόμενες για τους σκοπούς της υποχρεωτικής απόσυρσης κατά την παράγραφο 1. Το όριο αυτό θα τεθεί μόνο στο βαθμό που είναι αναγκαίος για να αποφευχθεί το ενδεχόμενο να συγκεντρωθεί σε μικρό αριθμό εκμεταλλεύσεων ένα δυσανάλογο τμήμα του διαθέσιμου για το συγκεκριμένο καθεστώς προϋπολογισμού.

Ωστόσο, στις περιοχές αυτές, η πληρωμή βάσει έκτασης κατά το άρθρο 4 δεν χορηγείται και η ενίσχυση, βάσει του άρθρου 24 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999, περιορίζεται σε ποσό το πολύ ίσο με την πληρωμή βάσει έκτασης για παύση καλλιεργειών προβλεπόμενη στο άρθρο 4 παράγραφος 3.

Τα κράτη μέλη μπορούν να μην εφαρμόσουν το καθεστώς της παραγράφου αυτής επί νέων αιτήσεων σε περιοχές με συνεχή κίνδυνο σημαντικής υπέρβασης της περιφερειακής βασικής έκτασης.

Άρθρο 7

Αιτήσεις για ενισχύσεις δεν δύνανται να υποβάλλονται για εκτάσεις που εχρησιμοποιούντο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1991 για μόνιμη βοσκή, μόνιμες καλλιεργειές ή δενδροφυτείες, ή μη γεωργικούς σκοπούς.

Τα κράτη μέλη δύνανται να παρεκκλίνουν από το πρώτο εδάφιο, υπό όρους που πρόκειται να καθοριστούν, ώστε να λαμβάνονται υπόψη ορισμένες ειδικές καταστάσεις, ιδίως όσον αφορά τις εκτάσεις που εντάσσονται σε πρόγραμμα αναδιάρθρωσης ή τις εκτάσεις στις οποίες υπάρχουν πολυετείς αροτραίες καλλιεργειές οι οποίες εναλλάσσονται συνήθως με τις καλλιεργειές που αναφέρονται στο παράρτημα Ι. Στην περίπτωση αυτή, τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα ώστε η εφαρμογή των εν λόγω παρεκκλίσεων να μην οδηγήσει σε σημαντική αύξηση της συνολικής επιλέξιμης γεωργικής έκτασης. Τα μέτρα αυτά δύνανται, ιδίως, να προβλέπουν ως αντισταθμιστικό μέτρο τη δυνατότητα να θεωρούνται μη επιλέξιμες, εκτάσεις που στο παρελθόν ήταν επιλέξιμες.

Τα κράτη μέλη δύνανται επίσης να παρεκκλίνουν από το πρώτο εδάφιο, προκειμένου να λάβουν υπόψη ορισμένες ειδικές καταστάσεις που συνδέονται με κάποια μορφή δημόσιας παρέμβασης, εφόσον η παρέμβαση αυτή προτρέπει τον καλλιεργητή να καλλιεργήσει γαίες που θεωρούντο προηγουμένως ως μη επιλέξιμες, ώστε να συνεχίσει την κανονική αγροτική του δραστηριότητα και εφόσον η εν λόγω παρέμβαση προβλέπει ότι γαίες οι οποίες ήταν αρχικά επιλέξιμες δεν είναι πλέον επιλέξιμες, ώστε η συνολική επιφάνεια των επιλέξιμων γαιών να μην αυξάνεται σημαντικά.

Εξάλλου, τα κράτη μέλη μπορούν, για ορισμένες περιπτώσεις που δεν καλύπτονται από τα δύο προη-

(1) Βλέπε σ. 80 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

γούμενα εδάφια, να παρεκκλίνουν από το πρώτο εδάφιο, εφόσον προσκομίσουν, σε σχέδιο που υποβάλλεται στην Επιτροπή, αποδεικτικά στοιχεία βάσει των οποίων η συνολική επιφάνεια των επιλέξιμων γαιών παραμένει αμετάβλητη.

Άρθρο 8

1. Οι πληρωμές πραγματοποιούνται στο μεταξύ 16ης Νοεμβρίου και 31ης Ιανουαρίου, διάστημα που έπεται της συγκομιδής. Ωστόσο, όταν ισχύει το άρθρο 6 παράγραφος 3, οι ενισχύσεις βάσει της έκτασης υπό προσωρινή παύση καλλιέργειας καταβάλλονται μεταξύ 16ης Νοεμβρίου και 31ης Μαρτίου.

2. Για να έχει το δικαίωμα να εισπράξει την ενίσχυση βάσει της έκτασης, ένας παραγωγός θα πρέπει να έχει ολοκληρώσει τη σπορά το αργότερο μέχρι τις 31 Μαΐου πριν από την εν λόγω συγκομιδή, και να έχει υποβάλει αίτηση μέχρι τις 15 Μαΐου το αργότερο.

3. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για να υπενθυμίσουν στους αιτούντες το γεγονός ότι θα πρέπει να τηρείται η ισχύουσα νομοθεσία σχετικά με το περιβάλλον.

Άρθρο 9

Οι λεπτομέρειες σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κεφαλαίου θεσπίζονται βάσει της διαδικασίας του άρθρου 23 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, και ιδίως αυτές που:

- αφορούν τη θέσπιση και τη διαχείριση των βασικών εκτάσεων,
- αφορούν την κατάρτιση των περιφερειακών σχεδίων παραγωγής,
- αφορούν τον χόρτο ενσίρωσης,
- αφορούν τη χορήγηση ενίσχυσης βάσει της έκτασης,
- αφορούν την ελάχιστη επιλέξιμη για ενίσχυση έκταση· οι εν λόγω λεπτομέρειες εφαρμογής λαμβάνουν ιδιαίτερα υπόψη τις απαιτήσεις ελέγχου και την επιδιωκόμενη αποτελεσματικότητα του εν λόγω καθεστώτος,
- καθορίζουν τις απαιτήσεις επιλεξιμότητας για την καταβολή συμπληρωματικής ενίσχυσης βάσει της έκτασης για τον σκληρό σίτο που αναφέρεται στο άρθρο 5 και τις απαιτήσεις επιλεξιμότητας για την ειδική ενίσχυση που αναφέρεται στο άρθρο αυτό, και ιδίως τον προσδιορισμό των επιλέξιμων περιφερειών,
- αφορούν την προσωρινή παύση καλλιέργειας, ιδίως αυτές που αφορούν το άρθρο 6 παράγραφος 3· στις προϋποθέσεις αυτές ενδέχεται να περιλαμβάνεται η

⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 1.7.1992, σ. 21· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 923/96 της Επιτροπής (ΕΕ L 126 της 24.5.1996, σ. 37).

καλλιέργεια προϊόντων χωρίς την καταβολή ενισχύσεων,

- αφορούν τις προϋποθέσεις για την εφαρμογή του άρθρου 7· οι προϋποθέσεις αυτές διασαφηνίζουν υπό ποιες συνθήκες δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7 και την υποχρέωση των κρατών μελών να υποβάλλουν τις προβλεπόμενες ενέργειες στην Επιτροπή για έγκριση,
- αφορούν τη συμμόρφωση προς το μνημόνιο συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής στα πλαίσια της ΓΣΔΕ για τους ελαιούχους σπόρους, που εγκρίθηκε με την απόφαση 93/355/ΕΟΚ⁽²⁾.

Σύμφωνα με την ίδια διαδικασία, η Επιτροπή δύναται:

- είτε να εξαρτήσει τη χορήγηση των ενισχύσεων από τη χρήση συγκεκριμένων σπόρων προς σπορά, πιστοποιημένων σπόρων για τον σκληρό σίτο, ορισμένων ποικιλιών για τους ελαιούχους σπόρους, τον σκληρό σίτο και τους λιναρόσπορους, είτε να προβλέψει τη δυνατότητα των κρατών μελών να εξαρτήσουν τη χορήγηση των ενισχύσεων από παρόμοιες προϋποθέσεις,
- να επιτρέπει οι ημερομηνίες που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 2 να είναι διαφορετικές για ορισμένες ζώνες όπου οι έκτακτες κλιματολογικές συνθήκες καθιστούν ανεφάρμοστες τις κανονικές ημερομηνίες,
- να επιτρέπει στα κράτη μέλη, ανάλογα με τη δημοσιονομική κατάσταση και κατά παρέκκλιση του άρθρου 8 παράγραφος 1, τις πληρωμές προ της 16ης Νοεμβρίου, σε ορισμένες περιφέρειες, μέχρι 50 % των βάσει των εκτάσεων ενισχύσεων και των αντισταθμίσεων για την προσωρινή παύση καλλιέργειας, σε έτη κατά τα οποία οι έκτακτες κλιματολογικές συνθήκες επέφεραν μείωση των αποδόσεων σε βαθμό ώστε οι παραγωγοί να αντιμετωπίζουν σοβαρές οικονομικές δυσχέρειες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Άρθρο 10

1. Για τις περιόδους εμπορίας 2000/2001 και 2001/2002 οι ενισχύσεις βάσει έκτασης για τους ελαιούχους σπόρους υπολογίζονται με πολλαπλασιασμό των ακόλουθων ποσών επί το μέσο όρο απόδοσης σιτηρών που καθορίζεται στο σχέδιο περιφερειοποίησης της συγκεκριμένης περιοχής:

- 81,74 ευρώ ανά τόνο για την περίοδο εμπορίας 2000/2001,
- 72,37 ευρώ ανά τόνο για την περίοδο εμπορίας 2001/2002.

⁽²⁾ ΕΕ L 147 της 18.6.1993, σ. 25.

Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να συνεχίσουν να καθορίζουν τις πληρωμές για ελαιούχους σπόρους βάσει των περιφερειακών ιστορικών αποδόσεων ελαιούχων σπόρων. Στην περίπτωση αυτή η απόδοση πολλαπλασιάζεται επί 1,95.

2. Για τις περιόδους εμπορίας 2000/2001 και 2001/2002, για τις πληρωμές βάσει εκτάσεων καλλιέργειας ελαιούχων σπόρων καθορίζεται μέγιστη εγγυημένη έκταση 5 482 000 εκταρίων, μειωμένη κατά το ποσοστό της υποχρεωτικής παύσης καλλιέργειας που εφαρμόζεται για τη συγκεκριμένη περίοδο εμπορίας, ή κατά 10 % εάν το εν λόγω ποσοστό είναι μικρότερο του 10 %. Εάν μετά την εφαρμογή του άρθρου 2 προκύπτει υπέρβαση της μέγιστης εγγυημένης περιοχής, η Επιτροπή μειώνει τα ποσά περί των οποίων η παράγραφος 1 σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 3 και 4.

3. Εάν η έκταση των ελαιούχων σπόρων που έχει ήδη καθοριστεί ως επιλέξιμη για τις ειδικές αντισταθμιστικές ενισχύσεις των ελαιούχων σπόρων καθ' οιαδήποτε περίοδο υπερβεί τις μέγιστες εγγυημένες εκτάσεις, η Επιτροπή μειώνει, κατά 1 % για κάθε ποσοστιαία μονάδα υπέρβασης της μέγιστης εγγυημένης έκτασης, το βασικό ποσό για το έτος αυτό. Σε περίπτωση που σημειωθεί υπέρβαση της μέγιστης εγγυημένης έκτασης κατά περισσότερο από ένα ποσοστιαίο όριο, εφαρμόζονται ειδικοί κανόνες. Μέχρι το ποσοστιαίο όριο, η μείωση του ποσού είναι ενιαία σε όλα τα κράτη μέλη. Πέραν του ποσοστιαίου ορίου, πραγματοποιούνται κατάλληλες πρόσθετες μειώσεις σε εκείνα τα κράτη μέλη τα οποία έχουν υπερβεί τις περιλαμβανόμενες στο παράρτημα V εθνικές εκτάσεις αναφοράς, μειωμένες κατά το ποσοστό που αναφέρεται στην παράγραφο 4. Ωστόσο, σε ό,τι αφορά τη Γερμανία η ενδεδειγμένη πρόσθετη μείωση δύναται να διαμορφώνεται κατόπιν αιτήσεώς της, εν όλω ή εν μέρει, ανάλογα με την περιφερειακή βασική έκταση σε περίπτωση χρήσης αυτής της δυνατότητας, η Γερμανία ανακοινώνει χωρίς καθυστέρηση στην Επιτροπή τα στοιχεία που χρησιμοποιήθηκαν για τον υπολογισμό των εφαρμοζομένων μειώσεων.

Η Επιτροπή καθορίζει, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 23 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92, το μέγεθος και την κατανομή των καταλλήλων μειώσεων που πρέπει να εφαρμοστούν, και ειδικότερα εξασφαλίζει ότι η σταθμισμένη μέση μείωση για την Κοινότητα στο σύνολό της ισούται με το ποσοστό υπέρβασης της μέγιστης εγγυημένης έκτασης.

4. Το ποσοστιαίο όριο που προβλέπεται στην παράγραφο 3 ανέρχεται σε 0 %.

5. Εάν η πληρωμή βάσει έκτασης ελαιούχων σπόρων μειωθεί σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 3 και 4, η Επιτροπή μειώνει τα συναφή βασικά ποσά για την επόμενη περίοδο εμπορίας κατά το ίδιο ποσοστό, εκτός εάν δεν σημειωθεί υπέρβαση της μέγιστης εγγυημένης έκτασης κατά το έτος αυτό, οπότε η Επιτροπή δύναται να ορίσει ότι η μείωση αυτή δεν εφαρμόζεται.

6. Εάν σημειωθεί υπέρβαση της μέγιστης εγγυημένης έκτασης για την Κοινότητα κατά την περίοδο εμπορίας 2000/2001, το αντίστοιχο βασικό ποσό της περιόδου εμπορίας 2000/2001 μειώνεται από την Επιτροπή κατά το ποσοστό που ισχύει και για τα περιφερειακά ποσά αναφοράς της περιόδου εμπορίας 1999/2000.

7. Παρά τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη στα οποία κατά την επόμενη περίοδο εμπορίας υπάρχει σοβαρό ενδεχόμενο σημαντικής υπέρβασης της εθνικής έκτασης αναφοράς που έχει καθοριστεί στο παράρτημα V, δύναται να περιορίζουν την έκταση για την οποία ένας μεμονωμένος παραγωγός δικαιούται να λάβει τις ενισχύσεις βάσει έκτασης ελαιούχων σπόρων περί των οποίων το παρόν άρθρο. Το όριο αυτό υπολογίζεται ως ποσοστό της αρδευόμενης έκτασης, είτε του κράτους μέλους είτε της βασικής περιφερειακής έκτασης και εφαρμόζεται στην επιλέξιμη αρδευόμενη έκταση του παραγωγού. Το όριο αυτό δύναται να διαφοροποιείται μεταξύ βασικών περιφερειακών εκτάσεων ή βασικών υποεκτάσεων επί τη βάση αντικειμενικών κριτηρίων. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν το όριο αυτό το αργότερο έως την 1η Αυγούστου του έτους εμπορίας που προηγείται του έτους δυνάμει του οποίου ζητείται η πληρωμή βάσει έκτασης, ή μέχρι μια προγενέστερη ημερομηνία στην περίπτωση κράτους μέλους ή περιοχών αυτού, όπου οι σπορές για το εν λόγω έτος εμπορίας γίνονται πριν από την 1η Αυγούστου.

8. Η μείωση από την υπέρβαση της μέγιστης εγγυημένης έκτασης που εφαρμόζεται βάσει του παρόντος άρθρου δεν μπορεί να οδηγήσει σε ποσό κάτω των:

— 58,67 ευρώ ανά τόνο για το έτος εμπορίας 2000/2001,

— 63,00 ευρώ ανά τόνο για το έτος εμπορίας 2001/2002.

9. Οι παραγωγοί ηλιανθόσπορου ζαχαροπλαστικής που έχει σπαρεί για να συγκομισθεί εξαιρούνται της ενίσχυσης δυνάμει του παρόντος άρθρου.

10. Εντός δύο ετών από την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή υποβάλλει προς το Συμβούλιο έκθεση για την εξέλιξη της αγοράς ελαιούχων σπόρων. Σε περίπτωση που η επιδείνωση των δυνατοτήτων παραγωγής το καταστήσει αναγκαίο, η εν λόγω έκθεση συνοδεύεται από συναφείς προτάσεις.

Άρθρο 11

Τα ποσά των ενισχύσεων βάσει της έκτασης και η αντιστάθμιση για την υποχρέωση παύσης καλλιέργειας καθώς και το ποσοστό της έκτασης που τίθεται υπό καθεστώς προσωρινής παύσης καλλιέργειας, τα οποία καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό, δύναται να τροποποιηθούν ανάλογα με την εξέλιξη της παραγωγής, της παραγωγικότητας και των αγορών σύμφωνα με τη διαδι-

κασία που ορίζεται στο άρθρο 37 παράγραφος 2 της συνθήκης.

Άρθρο 12

Στην περίπτωση που απαιτούνται ειδικά μέτρα για να διευκολυνθεί η μετάβαση από το ισχύον καθεστώς στο καθεστώς που θεσπίζεται με τον παρόντα κανονισμό, τα μέτρα αυτά θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92.

Άρθρο 13

Τα μέτρα που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό θεωρούνται ως παρέμβαση προσωριζόμενη να σταθεροποιήσει τις γεωργικές αγορές κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 2 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 17 Μαΐου 1999.

Άρθρο 14

Οι κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 1765/92 και (ΕΚ) αριθ. 1872/94 καταργούνται.

Άρθρο 15

1. Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.
2. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται από την περίοδο εμπορίας 2000/2001.
3. Οι κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 1765/92 και (ΕΚ) αριθ. 1872/94 εξακολουθούν να ισχύουν προκειμένου για τις περιόδους εμπορίας 1998/99 και 1999/2000.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

K.-H. FUNKE

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή εμπορευμάτων
I. ΣΙΤΗΡΑ	
1001 10 00	Σιτάρι σκληρό
1001 90	Άλλα σιτάρια και σμιγάδι εκτός από το σκληρό σιτάρι
1002 00 00	Σίκαλη
1003 00	Κριθάρι
1004 00 00	Βρώμη
1005	Αραβόσιτος
1007 00	Σόργο σε κόκκους
1008	Φαγόπυρο το εδώδιμο (μαύρο σιτάρι), κεχρί και κεχρί το μακρό· άλλα σιτηρά
0709 90 60	Γλυκό καλαμπόκι
II. ΕΛΑΙΟΥΧΟΙ ΣΠΟΡΟΙ	
1201 00	Κουκά σόγιας
ex 1205 00	Σπέρματα αγριογογγύλης
ex 1206 00 10	Σπέρματα ηλιοτρόπιου
III. ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ ΠΡΩΤΕΪΝΟΥΧΩΝ	
0713 10	Μπιζέλια
0713 50	Κουκά και λαθούρια
ex 1209 29 50	Γλυκά λούπινα
IV. ΛΙΝΟΣ	
πλην κλωστικού λίνου	
ex 1204 00	Σπέρματα λιναριού (<i>Linum usitatissimum</i> L.)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΖΩΝΕΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΣΚΛΗΡΟΥ ΣΙΤΟΥ

ΕΛΛΑΔΑ

Νομοί των ακόλουθων περιφερειών

Κεντρική Ελλάδα
 Πελοπόννησος
 Νησιά του Ιονίου
 Θεσσαλία
 Μακεδονία
 Νησιά του Αιγαίου
 Θράκη

ΙΣΠΑΝΙΑ

Επαρχίες

Almería
 Badajoz
 Burgos
 Cádiz
 Córdoba
 Granada
 Huelva
 Jaén
 Málaga
 Navarra
 Salamanca
 Seville
 Toledo
 Zamora
 Zaragoza

ΑΥΣΤΡΙΑ

Pannonia

ΓΑΛΛΙΑ

Περιφέρειες

Midi-Pyrénées
 Provence-Alpes-Côte d'Azur
 Languedoc-Roussillon

Διαμερίσματα ()*

Ardèche
 Drôme

ΙΤΑΛΙΑ

Περιοχές

Abruzzo
 Basilicata
 Calabria
 Campania
 Latium
 Marches
 Molise
 Umbria
 Apulia
 Sardimia
 Sicily
 Tuscany

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Διοικητικές περιοχές

Santarém
 Lisbon
 Setúbal
 Portalegre
 Évora
 Beja
 Faro

(*) Κάθε ένα από τα διαμερίσματα αυτά μπορεί να συνδέεται με μια από τις προαναφερόμενες περιφέρειες.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

**ΜΕΓΙΣΤΕΣ ΕΓΓΥΗΜΕΝΕΣ ΕΚΤΑΣΕΙΣ ΠΟΥ ΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΤΗ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ
ΒΑΣΕΙ ΤΗΣ ΕΚΤΑΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΚΛΗΡΟ ΣΙΤΟ**

	(σε εκτάρια)
Ελλάδα	617 000
Ισπανία	594 000
Γαλλία	208 000
Ιταλία	1 646 000
Αυστρία	7 000
Πορτογαλία	118 000

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙV

**ΜΕΓΙΣΤΕΣ ΕΓΓΥΗΜΕΝΕΣ ΕΚΤΑΣΕΙΣ ΠΟΥ ΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΤΗΝ ΕΙΔΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ
ΣΚΛΗΡΟ ΣΙΤΟ**

	(σε εκτάρια)
Γερμανία	10 000
Ισπανία	4 000
Γαλλία	50 000
Ιταλία	4 000
Ηνωμένο Βασίλειο	5 000

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΕΘΝΙΚΗ ΕΚΤΑΣΗ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

(σε 1 000 εκτάρια)

Χώρα	Για τις περιόδους εμπορίας 2000/2001 και 2001/2002
Βέλγιο	6
Δανία	236
Γερμανία	929
Ελλάδα	26
Ισπανία	1 168
Γαλλία	1 730
Ιρλανδία	5
Ιταλία	542
Λουξεμβούργο	2
Κάτω Χώρες	7
Αυστρία	147
Πορτογαλία	93
Φινλανδία	70
Σουηδία	137
Ηνωμένο Βασίλειο	385